

17. mai 2013

Tove Heggen Larsen

Gratulerer med dagen...

Jeg vil hilse dagen og dere med et par dikt, skrevet av to førsteklasinger fra en av skolene i Bydel Nordstrand:

Razwana skriver:

17. mai

Jeg liker 17. mai

i 17. mai er det mye gøy

Jeg gleder meg

17. mai

Torun skriver:

17. mai

Flagg, faner

Korps spiller sanger

Jeg liker 17. mai

17.mai

I 1870 tok Bjørnstjerne Bjørnson initiativet til det første barnetoget i Kristiania. Der fikk kun gutter være med. Jentene fikk ikke være med før 19 år senere. Fra Bjørnsons initiativ har 17. maidagen vokst fram til en grunnsolid tradisjon, og en nasjonal markering på et Norge i fred og frihet.

Fred og frihet ble frarøvet landet vårt i krigsårene, da var 17.maifeiringen forbudt – det er det verdt å minnes på denne dagen, og det gjør 17. mai enda mer verdifull.

Vårt forhold til 17. mai er sammensatt. Og det kan variere for hver enkelt av oss. Mange gleder seg over at 17. mai er barnas dag. Dagen da ungene tar på seg finstasen og kan gå i tog og hilse på kongefamilien, rope hurra og hilse med flagget. Og kanskje spise is og pølser i overkant av hva de ellers får på en vanlig søndag.

For barna på Nordstrand skole topper denne 17. mai dagen seg. Skolen har 100-års jubileum og æres med å gå først i det store barnetoget. De kommer først inn på slottsplassen og får være med på 17.mai-togets hilsningsseremoni til kongen og hans familie.

Gratulerer Nordstrand skole.

For mange av oss voksne vekker dagen følelser om at vi er en “nasjon vi med”. 17. mai føler vi landet vårt på “pulsen” og kan glede oss over det samfunnet vi har rundt oss. Og vi kan slippe løs en følelse av stolthet og glede over det landet vi lever i. En av verdens beste land å bo i – blir det påstått. Men la ikke 17.mai-følelsene gjør oss blinde for at “det beste” ikke er fullkomment og feilfritt.

Utfordringene blir ikke borte 17. mai.

Jeg er så heldig at jeg de siste syv årene har arbeidet som leder i Bydel Nordstrand. Nå er jeg bydelsdirektør. Jeg har med meg 1100 dyktige medarbeidere som arbeider for at bydelens nærmere 50 000 innbyggere skal ha et trygt og trivelig sted å bo og leve i. Vi leverer velferdstjenester til de som trenger det i sin alderdom, og til de som har dårlig helse, har sosiale problemer eller er pleietrengende. Og vi sørger for at bydelen har et godt barnehagetilbud. Vi er også engasjert i bydelens miljø og har stor oppmerksomhet mot det som skaper trafikk, forurensning og støy - og som truer bydelens grønne lunger. Vi bruker rundt 1,5 mrd.kr. i året på velferd i Bydel Nordstrand. Vårt mål er at Bydel Nordstrand, skal være byens beste bydel å leve og arbeide i.

Nordstrand skole fyller 100-år i år. Skolen er like gammel som en annen 100-“hundreåring”. Jeg sikter til at vi i år har en markering for innføringen av stemmerett for kvinner. Veien fram til denne skjellsettende beslutningen var lang og kronglete. I perioden 1890 til 1913 var stemmerettssaken oppe til behandling i Stortinget 15 ganger. Motstanden var massiv. Mange hevdet at kvinner ikke egner seg i politikken fordi de vil la hjertet råde over forstanden. I 1890 uttrykte Stortingets konstitusjonskomite at kvinners deltakelse i det offentlige liv ikke var å anbefale, og innstilte til Stortinget om å ikke fatte vedtak som gir kvinner stemmerett. Det gjorde Stortinget; med 70 stemmer nei – 44 stemte ja.

De som modig frontet denne kampen for likestilling, og for at Norge skulle bli et reelt demokrati var:

Camilla Collett : Fredrikke Marie Qvam : Gina Krog og Fernanda Nissen : De var alle foregangskvinner for et fullverdig demokrati gjennom innføringen av stemmerett for kvinner.

11. juni 1913 ble deres arbeid belønnet med seier. En ny hjørnestein ble føyet til i landets grunnmur. **Det er det verdt å ære på denne 17. maidagen.**

En annen sterk kvinne kom til Nordstrand i 1888. Hun beskriver Nordstrand som et vidunderlig vakkert, rolig, idyllisk sted. Hun kalte det et “terra incognita”, med sine skoger, sine blomsterkleddede marker og enger, med sine klipper og strandpartier ned mot den blå fjorden. Et par fiskerhytter hist og her gjorde bilde bare enda mer malerisk.

Agnes Thorsen het hun. Hun hadde med seg i sin bagasje et brennende ønske om å drive undervisning for barn og unge. Hun startet med “privatpartier” som vokste så sterkt at behovet for større lokaler meldte seg. Hun leiet en villa som lå nærmere fjorden, samtidig som hun arbeidet intenst for å reise et eget skolebygg. 11. januar 1892 ble den nybygde Nordstrand middelskole tatt i bruk. Det er den bygningen i Solveien som Steinerskolen holder til i dag.

Denne enestående Agnes Thorsen, som så det som et kall å bringe kunnskap til barn og unge, hadde mottoet “*Fremad, Oppad*”.

Agnes Thorsen er i sannhet verdt en hilsen på 17.mai.

Vi står her ved en bauta som er reist for å minnes de som var fra Nordstrand og satt livet til for vår frihet.

Jeg vil gjerne hilse dem med noen vers fra Nordahl Griegs dikt : “**De beste**”.

*Døden kan flamme som kornmo;
Klarere ser vi enn før
Hvert liv i dens hvite smerte:
Det er de beste som dør.*

*De sterke, de rene av hjertet
Som ville og våget mest;
Rolig tok de avskjed,
En etter en gikk de vest.*

*De økte det livet de gikk fra.
De spøker i nye menn.
På deres grav skal skrives:
De beste blir alltid igjen.*

Vi minnes dem i dag i ærbødighet.

Jeg ønsker dere alle en god 17. mai